

notes

noves

noè rivas

a tot drap!

• Àngel Daban
Editat per Origami, 2005

“A tot drap!” és un crit d’origen mariner que vol dir ‘navegar solcant pel mar en plena llibertat’. Fora d’aquest àmbit, també vol dir ‘sense limitacions’ i ‘continuament’. Totes tres expressions són bones per definir aquest *animainador* i corredor de fons que és Àngel Daban, amb gairebé trenta anys de feina arreu del país amb la seva humanitat, el seu optimisme, el seu saber fer, la seva professionalitat indiscutible, el seu entusiasme, la seva música i la seva poesia, que contagien ganes de viure.

Àngel Daban ens presenta aquest nou treball de cançons que parlen de viatges i de l’experiència de trobada entre persones d’idees, geografies i experiències ben diverses. S’hi troben autèntiques joies com, per exemple, “La filla del gran pirata” —amb la presència de l’increïble banjo de Pep López; la hipnòtica “El monopati d’en Martí”; la cèlebre “El tren de la bruixa” —un clàssic de les seves actuacions; “Torna a la vall”, una bona excusa per deixar la ciutat i descobrir la natura; la increïble “El camioner d’il·lusions”, tot un resum del que és la feina d’*animainador* de l’Àngel; una revisió excel·lent del seu vell tema conegut arreu del nostre país, “Pugem al tren”; el seu èxitós “Volo ben alt”; l’himne a la trapella i entremaliada “Laia”; el crit enamorat al mar com a origen de totes les cultures a “Hissa la vela amunt”...

Cal destacar, també, els arranjaments de Pere Thió, que ens apropa a una gran diversitat de ritmes i que fa petites picadetes d’ull a gent com Status Quo, Blues Brothers o el mateix Loquillo.

Un disc imprescindible per la seva música i pel seu posicionament ferm a favor de la cultura del respecte, la tolerància i l’enriquiment que aporta la diversitat al món.

Ah, i no deixeu de visitar la pàgina web d’Àngel Daban. Hi trobareu mil i una sorpreses!

<http://www.angeldaban.com>

pantone 368

• De Calaix
Autoeditat, 2006

El trio de Nova Polifonia Tradicional Catalana, De Calaix, format per Mireia Mena, Gemma Pla i Lurdes Rimalló, que aquest setembre farà cinc anys, ens presenta el seu segon disc, *Pantone 368* —codi del color verd que predomina a la portada del CD.

Les cançons d’aquesta gravació corresponen al repertori que el grup canta en directe al seu espectacle *De boca en boca*, i que us recomano molt i molt de veure per gaudir de la seva màgia hipnotitzadora, la seva frescor, el seu puntet de desvergonyiment i un saber fer increïble que es fa palès en la interpretació de les cançons a capella, amb l’acompanyament d’elements percudits que van des de les percussions fetes amb mans o peus fins al que elles anomenen “cuina catalana”, és a dir, les simbombes, l’ampolla d’anís, les castanyetes, el timbal, les nyacres...

Si el directe és bo, el disc és una petita joia. Elles tenen clar la diferència entre una cosa i l’altra, i per això han estat dos anys treballant en aquesta gravació. Amb la producció artística del genial Marcel Casellas, el grup ha fet un gran pas endavant, tant des del punt de vista d’exigència pròpia com dels resultats musicals, amb un disc que no dubto a classificar de madur.

Cada cançó és com una pel·lícula sonora, un quadre ple de gammes harmòniques d’allò més diverses... El repertori es basa principalment en cançons de la tradició oral de l’Empordà apreses de viva veu i reinterpretades en la línia de la seva Nova Polifonia Tradicional Catalana, amb clares incursions en el món del so insistent. També hi ha un parell de temes propis i col·laboracions de Núria Feliu, Quimi Portet i Josep Thió.

Si us agraden les propostes diferents, arriscades, lliures i ben treballades, no ho dubteu, aquest és el vostre disc!

www.decalaix.com

complicitats

• La Portàtil FM
Editat per La Tralla Records, 2000

Francesc Marimon, músic pioner en la difusió i l’aprenentatge de l’acordió diatònic al nostre país i membre de l’antiga Cobla Mínima, grup que va iniciar el cicle de danses a la plaça del Rei de Barcelona, és l’ànima d’aquesta formació de música tradicional interactiva anomenada La Portàtil FM. Sens dubte, una figura essencial en el panorama folk del nostre país.

Normalment fan música de ball combinant els gèneres de ball de saló més coneguts amb les danses més antigues i participatives. Els podeu haver escoltat tant en casaments com a les places i carrers d’arreu del nostre país i a innumerables festivals i festes populars destacables.

L’any 1994 van publicar el seu primer disc, *Ball a diatònic*, i l’any 2000 el disc que ara ens ocupa, *Complicitats*, un disc per engrandir el nostre món musical de la mà de tres grans músics: Paul Stouthamer al violoncel, l’increïble guitarrista Eugeni Gil i el mateix Francesc Marimon.

Hi trobem quatre temes de Francesc Marimon, “Marxa dels cascavells de Ribes”, “Boscalt”, “La teva habitació” i “Carícies”, combinats amb temes tan diversos com el vals “Arcobaleno”, l’havanera “Elvira”, la sardana curta “S.C. de Gambals”, amb un tractament llunyanament africà —fixeu-vos en la segona part, en què la guitarra fa un *tumbao* deliciós—, el conegut estàndard de jazz de Johnny Mercer, “Les fulles mortes”, la sardana “La Maria de les Trenes”, en una curiosa reducció a trio —força atípica si pensem en la guitarra elèctrica, però d’allò més creïble i ben plantejada—, i la melodia tradicional búlgara “Gankino”, apresada d’Ivan Dimitov, aleshores un nouvingut al nostre país i ara un membre fundador del conegut grup l’Orkestrina...

Resumint, un disc per escoltar i descobrir tot allò amb què aquests tres grans músics ens obsequien.